

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 345/2023
29.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Глумац адвокат из ..., против тужене ББ, предузетнице - Фризерски салон „Dramatics“ из Београда, чији је пуномоћник Ненад Ненадовић адвокат из ..., ради поништаја споразума о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2162/22 од 10.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2162/22 од 10.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2162/22 од 10.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 24/21 од 14.04.2022. године којом је поништен споразум о престанку радног односа од 11.06.2018. године закључен између странака и обавезана тужена да врати тужиљу на рад у року од осам дана од дана пријема писменог отправака пресуде (став први изреке) и обавезана тужена да накнади тужиљи трошкове поступка у износу од 145.000,00 динара (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је дала одговор на ревизију и предложила да се иста одбије као неоснована, а тужена обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. и чланом 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су 01.05.2016. године закључиле уговор о раду на основу којег је тужила засновала радни однос на неодређено време. Истог дана тужила је потписала и бланко споразум о престанку радног односа. Почетком јуна 2018. године тужили је усмено саопштено да ће јој ускоро престати радни однос. Након тог саопштења тужила је 07.06.2018. године у 19,15 часова својим мобилним телефоном фотографисала споразум о престанку радног односа који се налазио у просторијама фризерског салона тужене, који је био потписан али у којем нису били унети подаци о датуму његовог сачињавања и датуму престанка радног односа запосленог. Подаци да је споразум сачињен 11.06.2018. године и да истог дана тужили престаје радни однос унети су накнадно у потписани споразум о престанку радног односа.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 177. Закона о раду прописано је да радни однос може престати на основу писаног споразума запосленог и послодавца, који је пре његовог потписивања дужан да запосленог писаним путем обавести о последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености.

Споразум је закључен кад послодавац и запослени о томе постигну сагласност. Сагласност се односи како на престанак радног односа, тако и на сва остала питања у вези с'тим. У конкретном случају, оценом изведених доказа утврђено је да је тужила споразум о престанку радног односа потписала истог дана када је и закључен уговор о раду. У тада потписаном споразуму није био уписан датум његовог закључења и датум престанка радног односа запосленог. Ти подаци су у бланко споразуму (формулар са остављеним простором за уношење података о датуму престанка радног односа) унети накнадно, што указује да у време престанка радног односа није постојао споразум странака да тужили радни однос престане 11.06.2018. године.

По оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Потписани бланко споразум о престанку радног односа не представља основ за престанак радног односа у смислу члана 177. Закона о раду. Потписивање тог споразума приликом заснивања радног односа искључује сагласност странака о споразумном престанку радног односа тужиле. Осталим наводима ревидента, оспорава се утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што је у супротности са чланом 407. став 2. ЗПП, због чега ти наводи нису били предмет оцене ревизијског суда.

Из ових разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев тужиље за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић